

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

דחיה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

- סו אשירה נאזמרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה אותי מעודי :
 קהל עד היום הנה החזקת בידי. חיים והסדר עשית עמדי :
 סו ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו :
 קהל לאלהי מרום במה אקדם. ובמה אבך לאלהי קדם :
 סו אלו הרים למערכה. וכל עצי לבנון בכל ערוכה :
 קהל ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחיים ערוכים על העצים :
 סו אף זויות מזבח מבוסים. דם בפנים לים | מכסים :
 קהל ובחול סלת דשן ושמן. בלול ברבבות גחלי שמן :
 סו ולאזברה לבונה וסמים. ולקשרת כל ראשי בשמים :
 קהל ואלו גרות על המנורות. יהיו מאירות פשני המאורות :
 סו ובהרי אל | לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים :
 קהל ויין כמטר השמים. ושכר לנסך בעינות מים :
 סו ואלו כל בני אדם בנהים. ולוים | משררים בכנה רננים :
 קהל וכל עצי עדן וכל עצי יערים. בנורות ונבלים ושירים :
 סו וכל בני אלהים בקול תרועתם. והכוכבים ממסלוחם :
 קהל וכל הלבנון ותיה פלה. אין די בער ואין די עולה :
 סו הן בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם לאל הכבוד :
 קהל כי נכבדת מאד מלכנו. ובמה נבך לאדוננו :
 סו אמנם לא יוכלו בכרה. כל חי. אף כי אני עבדה :
 קהל ואני נבזה וחדל אישים. נמאס בעיני ושפל אנשים :
 סו ואין לעבדה כל | לכבדה. להשיב לה גמול על חסדיה :
 קהל כי הרבית טובות אלי. פי הגדלת חסדה עלי :
 סו ורב שלומים לה חיבתי. כי עשית טובות אתי :
 קהל ולא חיבת לי גמוליה. כל טובתי כל עליה :
 סו על הטובות לא עבדתיה. אחת לרפוא לא גמלתיה :
 קהל אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו :
 סו ומה אשיב לה והכל שלה. לה שמים אף ארץ לה :
 קהל ימים וכל אשר בם בידה. וכלם ישבעון מידה :
 סו ונאנחנו עמה וצאנה. וחפצים לעשות רצונה :
 קהל ואיך נעבוד ואין לאל ידנו. ולשרפת אש בית מקדשנו :

שיר היחוד ליום ראשון

מ ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה. פי לא בנו אל המנוחה :
 קהל ומים אין להעביר שמחה. ואנחנו על אדמה ממאה :
 מ שש אנכי על אמריך. נאני באתי בדבריך :
 קהל כי כתוב לא על זבחה. ועולותיך אוכיחה :
 מ על דבר זבח ועולותיכם. לא צויתי את אבותיכם :
 קהל מה שאלתי ומה דרשתי ממך. פי אם ליראה אותי :
 מ לעבוד בשמחה ובלבב טוב. הנה שמוע מזבח טוב :
 קהל ולב נשבר ממנחה מהורה. זבחי אלהים רוח נשברה :
 מ זבח ומנחה לא חפצת. חטאת ועולה לא שאלת :
 קהל מזבח אבנה בשכרון לבי. ואשברה אף רוחי בקרבי :
 מ רום לב אשפיל ואת רום עיני. ואקרע לבי למען אדני :
 קהל שברי רוחי הם זבחה. יעלו לרצון על מזבחה :
 מ ואשמיע בקול הודיותיך. ואספרה כל נפלאותיך :
 קהל אשר ידעה נפשי אחבירה. אמלל גבורות ואדברה :
 מ ומה אערוד ולא ידעתי מה. היכול אוכל דבר מאומה :
 קהל כי אין חקר לגדלתו. וגם אין מספר לתבונתו :
 מ חכם לבב הוא מי פמוהו. שגיא כח לא מצאנוהו :
 קהל עושה גדולות ורב גוראות. גדול אתה ועושה נפלאות :
 מ עד אין מספר ועד אין חקר. ולא נודע פי לא חקר :
 קהל איזו עין אשר תעידך. ואיזו פה אשר יגידך :
 מ חי לא ראך ולב לא ידעה. ואיזו שבח אשר יציעך :
 קהל גם משרתך לא ראיה. וכל חכמי לב לא מצאוהו :
 מ אתה לבדך מכיר שכחה. ואין זולתך יודע כחה :
 קהל ואין יודע בלעדך. שבתות ראיות לכבודך :
 מ על כן תבונה בראוי לך. כפי קדשה כבודך וגדלך :
 קהל ומפי הכל בכל אילותם. כפי מדע אשר אתה חננתם :
 מ יודו פלאך השמים. ויארוה קולות מים :
 קהל ויריעו לך כל הארץ. יודוה כל מלכי ארץ :
 מ אף יודוה כל העמים. וישבחוה כל האמים :
 קהל כל זרע יעקב עבדיך. פי עליהם נברו חסדיך :
 מ את שם ייחללו כלם. אל אלהים אמת ומלך עולם :

שיר היחוד ליום שני בשבוע

מן ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותך:

קהל דרכי שבחך קצתם אספרה. מעשיך מה נורא אמרה:

מן אין אליך ערוך בספר. אגידה עצמו מספר:

קהל חקר אלוה לא ימצא. ותכלית שדי לא תקצה:

מן ולתבונה הלא אין חקר. ומספ שגיו לא יחקר:

קהל וגם אין מספר לגדודיך. בצבאותיך אות כבודך:

מן איזו עין אשר תעידך. וחי לא אה פני כבודך:

קהל גבון וחכם רן לא ידע. ואיך אערוד על אשר לא אדע:

מן ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוד אליו ובמתכנתו:

קהל אבא ואמצא תכלית שבחך. לא נאמנה את אל רוחו:

מן יבלע פי לא ידע ערפו. אחרית פיהו ראשית דרכו:

קהל ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטוא וחכי:

מן אספרה אחי קצות דרכי אל. ולישראל מה פעל אל:

קהל כפתוב אמרו לאלהים. מה נורא מעשיך אלהים:

מן ואמרת עם זו יצרת לי. יספרו שמי ותהלתני:

קהל במצרים שמתי עלילותי. למען תספר את אותותי:

מן ואני עבדך על בן אספר. באשר אדרוש מנול ספר:

קהל תהלל נפש פח מעשיך. וכל קרבי את שם קדשך:

מן ואברכה כל עניני. ובכל לבי אודה את אדני:

קהל גם בגרוני וממותיך. ואת פי אמלא תהלתך:

מן כי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:

קהל ואמרה נא עזוב נוראותיך. ואשיחה דבי גפלאותיך:

מן ואזכיר טובך וצדקותיך. חסדיך וגבורותיך:

קהל ידעתי כי גיזול אתה. על כל אלהים מאר גדלת:

מן כי כל אלזוי העמים הם. אלילים אלמים רוח אין בהם:

קהל הן לעזבדיהם גמול אין משיבים. ולמה לה המה מטיבים:

מן ובעת צרה אז יתפללו. ולא יענום כי לא יועילו:

קהל דורשים בכי לב לרוח אין בן. וקרוב יי אל עם קרובו:

מן היצר כל הוא אלהינו. הוא עשנו ולו לבד אנחנו:

קהל עם מרעיו וצאן ירו. גברך שמו כי לעולם תהיו:

מן בצר לנו מאד נמצאת. כי דורשיך לא עזבות:

שיר היחוד ליום שני

ח

קל ותמיד בפנינו תהלתך. ומהללים לשם תפארתך:
 מ עד אלה בך ובכבודך. ומשרתים אף עבדך:
 קל אשר כבודך מלא כל הארץ. וכבודך על כל הארץ:
 מ נאבותינו בחרו אותך. לבדך לעבוד ואין לזר אתך:
 קל גם אנחנו אותך לבדך. נעבוד ככן אב ונבכרך:
 מ והפנו על יחודך. יזמם ולילה עדיך:
 קל בפי כלנו ובלבבנו. שאתה לבדך אלהינו:
 מ אלהינו אתה על יחודך. עדים אנחנו ועבדך:
 קל אין תקלה אל ראשיתך. ואין קץ ותכלה לאחריתך:
 מ ראשון ואחרון מפלי ראשית. ומפלי אחרית ואין לב להשית:
 קל אין קצה אל גבהותך. ואין סוף לעומק מדותיך:
 מ אין לך סובב ואין לך פאה. על כן אותך חי לא ראה:
 קל אין צד וצלע וצליעה. ורחב ואורך לא ימצעוה:
 מ אין פאה לסביבותך. ואין תוף מבידל בינותך:
 קל אין חכמה אשר תדעה. ואין מדע אשר יגיעה:
 מ ולא ישיג אותך כל מדע. ואין שכל אשר יבין וידע:
 קל ממך מאומה ואיכה אתה. ואיך בלי מאומה כל בראת:

ליום שלישי בשבוע

מ אמנם ידעתי כי אתה. אלהי יעקב כל יצרת:
 קל אתה בורא ולא גבראת. אתה יוצר ולא נוצרת:
 מ אתה ממת ואת כל תבלה. אתה מוריד שאול ואף תעלה:
 קל ונאמן להחיות מתים אתה. ועל ידי גביאך כן הודעת:
 מ ולא תמות אל חי ולא מתה. מעולם ועד עולם אתה:
 קל משביר ומוליד ולא נולדת. מוחץ ורופא ולא חלית:
 מ מנת ומדנה אין לפניה. תנומה ושנה אין לעניה:
 קל הלא מקדם אל חי אתה. מאשר בך לא נשתנית:
 מ ועד העולם לא תשתנה. ומאלהותך לא תתגנה:
 קל חדש ונושן לא נמצאת. חדשת כל ולא חדשת:
 מ לא יחולו זקנה ובחרות. עליך גם שיבה ושחרות:
 קל ולא חלו בך שמהה ועצב. ודמיון ונוצר וכל דבר קצב:

שיר היחוד ליום שלישי

100 כי לא יסובב אותך נפש. אף לא תדמה אל כל נפש:
 קהל כל היצורים גבול סבבתם. אל ראשיתם ולאחריתם:
 101 כי הברואים בגבול שמתם. ולימי צבאם גבול הקפתם:
 קהל ואלך אין גבול ולימיה. ולשנותיה ולעצמה:
 102 על פן אינה צריה לכל. ולידה ולחסדה צריכים הכל:
 קהל הכל צריכים לצדקותיה. ואינה צריה לבריותה:
 103 כי טרם כל יציר הייתה. לבדה מאומה לא נצרכת:
 קהל ראשית ואחרית בידה ערוכים. אתה כם והם ברוחה שרוכים:
 104 כל אשר היה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:
 קהל כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 105 מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשבח פי אתה אצלם:
 קהל אתה בראתם ולבה ערכם. לבדה תדע מקומם ודרבם:
 106 הן אין דבר ממה נעלם. כי לפניך נכונים כלם:
 קהל אין חשך ואין מנום וסתר. לנום שמה ולהסתר:
 107 את אשר תבקש אתה מוצא. בלי נטות אליהם בעת שתמצא:
 קהל כי את הכל באחת תראה. לבדה תעשה ואינה גלגלה:
 108 כי על גוי ועל אדם יחד. על כל תדבר ברגע אחד:
 קהל תשמע ברגע כל הקולות. זעק ולחש וכל התפלות:
 109 אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תחקור כל ללבניהם:
 קהל ולא תאריך על מחשבותיה. ולא תתמהמה על-עצתה:
 110 אצל עצתה גזרה. לקץ ולסוד קריאתה:
 קהל וכלם באמת בתם וביושר. מבלי עדה ומבלי חסר:
 111 ממה דבר לא יאבד. ודבר ממה לא יפקד:
 קהל כל אשר תחפז תיכל ללעשות. ואין מי מוחה בידה מעשות:
 112 יכלת " בחפז קשורה. וברצות " לא אחרה:
 קהל אין דבר סתר ממה נבחר. עתידות ועזברות לה הם יחד:
 113 אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בה ואתה בכלם:
 קהל חדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 114 ואינה צריה להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 קהל כי ממה כל סוד יגלה. בטרם על ל לב כל יציר יעלה:
 115 בלב כל נברא לא תמצא. מפניו עתק לא יצא:

קח בְּאֵין לוֹ יָצָה וְלֹא יִחָצֶה. לֵב לֹא יִתּוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֵה:
10 בְּאֵין לוֹ רִחוּת וְלֹא רְחוּת. אֵין לוֹ שִׁיחוּת בּוֹ מוֹכִיחוּת:
קח לְמַרְחוֹק מִי יִשָּׂא דַעוֹ. לֵלֵא תִּחְלָה וְלֹא סוּף לְהַגִּיעוֹ:
10 אֲגוּדִים אֲחוּדִים הוּךְ וְסוּף וְרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶכְלוּם מִדְּרוֹשׁ וּמִחֲרוֹשׁ:
קח גְּבִיהַ וְעַמֶּק גְּעוּצִים כְּסוּבְּכ. חֶכֶם לֵב וְנִבּוֹן לֹא יִלְכַּב:
10 סוּבְּכ אֵת הַכֹּל וּמִלֵּא אֵת כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אִתָּה בְּכֹל:
קח אֵין עֲלֶיךָ וְאֵין תִּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לָךְ וְאֵין בֵּינֹתֶיךָ:
10 אֵין מִרְאָה וְנֹב לְיַחַדְךָ. וְאֵין גּוֹף לְעַצְמֶם יַחַדְךָ:
קח וְאֵין בְּתוֹךְ מִמֶּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מְקוֹם דֶּק מִמֶּךָ נִחְדָּל:
10 וְאֵינְךָ נִאֲצֵל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מְקוֹם רַק מִמֶּךָ וְנִחְדָּל:
קח מְקַרְה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ גִּמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעַרְעַר וְלֹא כָּל שִׁמְצָה:
10 כָּל זְמַן וְכֹל עַת אִתָּה מְכִינֶם. אִתָּה עוֹרְכֶם וְאִתָּה מְשַׁנֵּם:
קח כָּל מַדְע לֹא יִשׁוּג אוֹתְךָ. אֵין שִׁכָּל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:
10 כְּמִדְתְּךָ חֲכָמְתְּךָ. כְּגִדְלֹתְךָ תִּבְוִנֹתְךָ:
קח חֶכֶם אִתָּה מֵאֲלֶיךָ. חֵי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּנִילְךָ:
10 זִילת חֲכָמְתְּךָ אֵין חֲכָמָה. בְּלִתי בִּינֹתְךָ אֵין בִּינָה וּמִזְמָה:
קח חֲלֻקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שִׁכָּל. וְרוּחְךָ תִּמְלֵאם וְדַעְתָּם תִּשְׁכַּל:
10 מִכְּלַעֲדֵי כֹחַ אֵין נִבְוִרָה. וּמִכְּלַעֲדֵי עֵזָה אֵין עֲזָרָה:
קח אֵין | נִבְכָּד כִּי אִם כְּבֹדְתוֹ. וְאֵין גְּדוֹל כִּי אִם גְּדֻלָּתוֹ:
10 כָּל יָקָר וְכֹל טוֹב מִיָּדְךָ. לֹא אֲשֶׁר תִּחְפוֹץ עֲשׂוֹת חֲסִדֶיךָ:
קח אֵין חֶקֶר לְגִדְלֹתְךָ. וְאֵין מִסְפָּר לְתִבְוִנֹתְךָ:
10 אֵין עוֹד זִילת הַנְּיוּתְךָ. חֵי וְכֹל הַיּוֹכֵל וְאֵין בְּלֹתְךָ:
קח וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:
10 לֹא לַחֲצוּךָ וְלֹא הַטּוּךָ. יִצְוֶיךָ אַךְ לֹא מַעֲטוּךָ:
קח בְּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל | לֹא גִבְרַלְתָּ. מִתּוֹךְ מִלֵּאכְתָּךְ לֹא נִחְדָּלְתָּ:
10 בְּעֲשׂוֹתְךָ אֵת הַשָּׁמַיִם. וְאֵת הָאָרֶץ וְאֵת הַיָּם:
קח לֹא קָרְבוּךָ וְלֹא רַחֲקוּךָ. כִּי כָּל קִירוֹת לֹא יִחְלַקוּךָ:
10 זָרִם | מִים לֹא יִשְׁטַפְּךָ. וְרוּחַ כְּפִיר לֹא יִהַדְּפֶךָ:
קח אַךְ כָּל טִנְפָת לֹא תִטְנַפֶּךָ. אֲשֶׁר אוֹכְלָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׂרַסֶּךָ:
10 לְהַנְּיוּתְךָ אֵין חֲסִרוֹן. וְלִיַּחַדְךָ אֵין יַחַדוֹן:
קח כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֲסִד וְעֲדָה בְּךָ לֹא יִתֵּיהָ:

שיר היחוד ליום שלישי

מ וְשִׁמְךָ מְעִידָה כִּי הָיִיתָ. וְהוּא וְתַהֲיֶה וּבְכַל אֶתָּה:
 קהל הַהוּא לְעוֹלָם וְכֵן | גְּעִידָה וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹת:
 מ שְׁאַתָּה הוּא וְהוּא בְּכַל. שְׁלֵךְ הַכֹּל וּמִמֶּךָ הַכֹּל:
 קהל שְׁמוֹת יִקְרָה יַעֲנֵנוּ וַיַּעֲדוּ. בְּתַקְוָה יִקְרָה בְּךָ יִסְהַיְדוּ:

ליום רביעי בשבוע

מ אֲרוֹמָם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי. אֲנִינָה אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
 קהל אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכֹל יוֹם פְּעֻמִּים:
 מ אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאֵנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ:
 קהל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ:
 מ אֵין כָּאֵל אִישׁ אוֹכְלָה וְקָנָא. לְעוֹלָם יְיָ אֲמַת אֵל אֲמוֹנָה:
 קהל אֲזָרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיֵּי. עָלְיוֹ תַלְוִיָּם כָּל מַאֲוֵי:
 מ אֱלֹהִים אֲמַת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּם:
 קהל אֲדִיר וְאֲמִיץ כַּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
 מ אֱלֹהִים עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבוֹעֵלֵי. אֵלֹהֵי נַעֲרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵי:
 קהל בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 מ בּוֹרֵא רוּחַ הַרִים יוֹצֵר. מִמֶּךָ מוֹפֵה לֹא יִבְצֵר:
 קהל גְּבֹהַּ מְשִׁיב גְּמוּל עַל גְּאִים. עַל הַרְמִים וְעַל הַנְּשֹׂאִים:
 מ גְּבוּר בְּקוֹמוֹ לְעִרוֹץ בְּעִבְרָה. מַהֲדֵר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
 קהל גְּבוּהַ כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו גּוֹשֵׂא. וְגִדְל כַּחַ גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:
 מ גְּדוּל הוּא וְשְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה. אֲרִיָּה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא:
 קהל הַדִּדֵי דְגוּל הוּא מְרַבְּכָה. אֵל נַעֲרָן בְּסוּד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
 מ דִּין יְתִיב בְּשֵׁתִיק יוֹמִין. וְצִבְאוֹ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין:
 קהל הַדְּרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עִבְדָיו. הַדֵּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
 מ הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל בְּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכָּל:
 קהל וְדָאֵי וְתִיק יוֹדֵעַ וְעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד:
 מ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֵנוּ. לְהִלָּחֵם | מִלְחַמְתֵּנוּ:
 קהל זֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים. כִּיּוֹם אֶתְמוּל | לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
 מ זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוֹיֵנוּ. וְזִמְרַת יְהוָה הוּא יִשְׁעֵנוּ:
 קהל חֲלֵק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חֲנוּן יְיָ וְחֲסִיד בְּכֹל:
 מ חַי לְעוֹלָם יְיָ חֲלֵקֵי. חֲכָם הַרְוִים יְיָ חֲזָקֵי:
 קהל מְטִיב הַמְּלַמֵּד | הַדְּעָה. מְהוֹר עֵינַיִם | מִרְאוֹת בְּרָעָה:

שיר היחוד ליום רביעי

מן ישר יי וישר דברו. ידידי ידידות משפנות דבירו:
 קהל יועץ וגוזר ומי יפירנה. ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה:
 מן יפה יודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשובו:
 קהל כגבור יצא באיש מלקמות. ועיר קנאה לעשות נקמות:
 מן כנשר על כנפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדורים:
 קהל כביר פח לב כמו שחל. כלביא וכארי ורוחו כנחל:
 מן כרוב שכול וכנמר שוקד. דברו לעשות כמקל שקד:
 קהל כרוב שכול וכנמר שחל. כרקב וכעש ורוחו כנחל:
 מן כארו כחור כגדלתו. ככרוש רענן ענותנותו:
 קהל כתפוח בריחו עוז אהבתו. על ישראל באותו:
 מן כתפוח בעצי היער. כן יודי עם יושבי שער:
 קהל כביר פח למרגיזי אל. נוקם וכטל הוא לישראל:
 מן כוסי מנת חלקי וגדלי. אני לדודי גחלה ודודי לי:
 קהל כבודי יי לא אמירנו. האמירנוהו והאמירנו:
 מן כאריה ישאג וככפיר ינהם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם:
 קהל כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל. והיה למאכל:
 מן כגבור אין איל וכאורח. גם ובורח מר צורח:
 קהל כאריה משחית וככפיר לעזביו. כרקב גם כעש לאויביו:
 מן כביר כח כשמיר ושית. ולא ישאיר כנקף זית:
 קהל כשמיר ושית צרים ימגן. כצפרים עפות לעירו יגן:
 מן כגשמי נדבה לנו יבא. כמלקוש וכטל לדבקים בז:
 קהל כנשר ירחף על גוזליו. וכצל כנפיו יחסו מיחליו:
 מן כצפרים על עירו יגן. וכצל כנפיו רננות כנגן:
 קהל לכהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. אל נורא עלילות:
 מן לצבי ועופר הזמה יודי. כי יקדמני אלהי חסדי:
 קהל לפגי עמו יישר הדורים. וינשאם על כנפי נשרים:
 מן לעולם חלקי הוא וצור לכבי. כלה שארי לה ולכבי:
 קהל לכהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. ורב נוראות:
 מן מקום ומעון אמה לעולמה. ואין ידע את מקומה:
 קהל מוראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:
 מן מרום ומעון הוא לי ומחסי. מגדל עז שם יי מניסי:

שיר היחוד ליום רביעי

(מ)

קהל מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
 מן מגדול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
 קהל מושל עולם | מלכותך. בכל דור ודור ממשלתך:
 מן מי יתנף באח לי לצרה. הושע יי כי ידך לא קצרה:
 קהל מקור חיים | מקוה ישראל. לא אעזוב פי מעיי אל:
 מן מגן ישעי וחרב באוה. לשמך ולזכרך נפש תאוה:
 קהל מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עזו לו בו:
 מן נבר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאזר שמו בנבירה:
 קהל נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חובי לו:
 מן נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:
 קהל נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:
 מן נקדש ונערץ אלהי קדושי. נכון ונשגב יי נסי:
 קהל נוקם ונוטר ובעל חמה. לצריו לאויביו איש מלחמה:
 מן נרי יי בהלו נרו עמי ראשי. ונר להגלי דברו:
 קהל סומך וסועד יי סלעי. סוכל וסולח ונושא פשעי:
 מן סהדי יי סלעי וסתרי. סולח וסוכל סעדי וסברי:
 קהל סלענו יי ומצודתנו. עזרתנו ומפלטנו:
 מן עזוז וגבור עזי ועזרי. עליון עזו לי אל יהי ערי:
 קהל עיר וקדיש | שתי | סביביו סתר. אכן אתה אל מסתתר:
 מן עד מסהר לשלם גמול | לאויביו. שומר ברית וחסד לאוהביו:
 קהל פדה את אברהם ידידו. הוה: יפדה את ישראל עבדו:
 מן פחד יתן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:
 קהל פועל וחוקר ודורש ובזק כל | לבבות. לו אתן צדק:
 מן צרור המור אשכול הכפר. נוהן לעמו צריו כפר:
 קהל צח ואדום דודי בצבאיו אות. על פן נקרא שמו יי צבאות:
 מן צדיק יי הצור תמים. אבטח עדי עד בצור עולמים:
 קהל צבא השמים | משתחווים לו. שרפים עומדים | ממעל | לו:
 מן קדוש הוא בכל מיני קדשות. כמות שלש קדוש משלשות:
 קהל קים לעלמין אלהא חיא. מרא דארעא ומרא דשמיא:
 מן קוני מרחם | מקנא לשונאיו. קנן ישעי וקרוב לקוראיו:
 קהל רחוק מכל ואת כל רואה. כי רם יי ושפל יראה:

שיר היחוד ליום רביעי

מן רעי יי לא אָחַסר כּל. וּרְבַח כַּח וּרְבַח חֶסֶד לְכָל:
 קהל רחום יי רופא ומחפש לשכורי לב. ועוז פּוֹבֵשׁ:
 מן רעי כלו הוא מתמדים. משפּטיו אמת מתוקים וחמידים:
 קהל ראשון ואחרון מעולם ועד עולם אתה אל. שוכן עד:
 מן שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אָנָּא מְשַׁבַּח מְרוֹמָם וּמְהַדָּר:
 קהל שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 מן שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמוהו:
 קהל שלמה שמו פי שלו שלום. פי ידבר אל חסידיו שלום:
 מן שם יי אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו כפסיר וכאריה:
 קהל שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שמו נפשי הללי:
 מן תתפם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרועים:
 קהל תתחסד תתבר עמם. ועם עקשים תתפל | להמם:
 מן תמים ברקה תקוף מכל. תוכל | לברך לעשות את כל:
 קהל תזחלתי וסברי ותקותי. תאות נפשי ותשוקתי:
 מן תהלתי ותפארתי ועזי. מפעי אפי גוחי וגוזי:
 קהל תמים דעים אל דעות אחר. כל הלכבות הורש יחד:

ליום חמישי בשבוע

מן מי כמזה דעה מורה. גיב שפתים אתה בורא:
 קהל מחשבותיך עמקי ורמו. ושנותיך לא יתמו:
 מן לא למדוך חכמתך. ולא הבינוך תבונתך:
 קהל לא קבלת מלכותך. ולא ירשת ממשלתך:
 מן לעולם יהי לך לברך. ולא לאחרים כבוד הודך:
 קהל ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתך לפסילים וזרים:
 מן וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא לזרים אתך:
 קהל אתה תעיד ביחודך. ותורתך ועבדיך:
 מן אלהינו על יחודך. אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:
 קהל לפניה לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:
 מן לא נועצת ולא למדת. בחדשך בריאות פי נבינות:
 קהל ממעמקי מחשבותך. ומלבך כל פעלותיך:
 מן קצות דרכיך הלא הפרנו. ומפעשיך הן ידענו:

שיר היחוד ליום חמישי

קול שאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:
 מ לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
קול כי היות לפני הכל. ואז באין כל | לא נצרכת כל:
 מ כי מאהבתך עבדך. כל בראת לכבודך:
קול לא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 מ ולא נודע אל זולתך. ואין כמות ואין בלתיך:
קול וגם אחרית לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 מ ברוד אפה יחיד ומיוחד. יי אחד ושמו אחד:
קול אשר מי יעשה במלאכתך. במעשיך וכגבורותך:
 מ אין יציר זולת יצירתך. ואין בריאה כי אם בריאתך:
קול כל אשר תחפז תעשה בכל. כי אתה געלית על כל:
 מ אין כמות ואין בלתיך. כי אין אלהים אלתך:
קול אתה האל עושה פלא. ודבר ממה לא יפלא:
 מ מי כמות נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
קול אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופתיך:
 מ אין תבונה כתבונתך. אין גדלה כגדלתך:
קול כי מאד עמקי מחשבותיך. וגבהו דרכי אורחותיך:
 מ אין גאון כמו גאותך. אף אין ענוה כענותך:
קול אין קדשה כקדשתך. אין קרבות כמו קרבותך:
 מ אין צדקה כמו צדקתך. אין תשובה כתשובתך:
קול אין זרוע כזרועותיך. אין קול כרעם גבורותיך:
 מ אין רחמים כרחמנותך. אין חנינות כחנינותך:
קול אין אלהות כאלהותיך. ואין מפליא כשם תפארתך:
 מ כי שמותך אלים | מרוצים. כזכרך לחוצים להפליא נחוצים:
קול ואנשי וחרטום לא ילחצוה. וכל שם ולהט לא ינצחוה:
 מ לא ינצחוה כל החכמים. כל הקוסמים והחרטומים:
קול אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:
 מ להשיב לאחור מזמותך. להפך עצת סוד גזרתך:
קול מרצונך לא יעבירוה. לא ימחרוה ולא יאחרוה:
 מ עצתך תפך עצת כל יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:
קול אתה מצנה ופחתך משנה. ואין עליך פקיד מצנה:

שיר היחוד ליום חמישי

מן אפה מקנה ואינה מקנה. לך כל מקנה נפש תרוה:
קהל וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
 מן לא מחשבותם | מחשבותיך. פי אין בורא זולתך:
קהל ואין דמיון | נפלא אלהינו. ואין חקר נשגב אדוננו:
 מן סתור מפל סתור. ועמים מפל עמים ומפל במום:
קהל דק מפל דק וצפון מפל. צפון ויכל מפל יכל:
 מן נשגב מפל נשגב. ונעלם מפל נעלם ושמו לעולם:
קהל גבוה מפל גבוה. ועליון מפל עליון ומפל חביון:
 מן חבוי ועמוק מפל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:
קהל שאין שכל ומדע וחכמה. יכולים להשוות לו כל מאומה:
 מן לא משיגים לו איך וכמה. לא מוצאים לו דבר דומה:
קהל מקרה וערער ושנוי ומפל. וחבר ומסמך אור וגם אפל:
 מן ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר שש ושבע:
קהל לבן גבוכות כל עשתונות. ונבהלות כל החשבונות:
 מן וכל שרעפים וכל הרהורים. גלמים לשום בו שעורים:
קהל מלשערהו ומלהגבילהו. מלתארהו ומלפרסמהו:
 מן בכל שכלנו הפשוטהו. במדענו למצוא מה הוא:
קהל לא מצאנוהו ולא ידענוהו. אך מפעשיו הפרנוהו:
 מן שהוא לבדו יוצר אחד. חי וכל יוכל וחכם | מיוחד:
קהל פי הוא היה לכל קודם. על פן נקרא אלהי קדם:
 מן בעשותו בלי כל מאום | את כל. ידענו פי הוא כל יכל:
קהל באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו פי בבינה פעלים:
 מן בכל יום ויום בחדשו כלם. ידענו פי הוא אלהי עולם:
קהל באשר היה קודם לכלם. ידענו פי הוא חי וקיים לעולם:
 מן ואין להרהר אחר יוצרנו. בלבנו ולא בספורנו:
קהל לממש וגדש לא נשערהו. לטפל ותאר לא גדמהו:
 מן ולא נחשבהו לעקר ונצב. ולא למין וכל און ולכל נקצב:
קהל כל הנראים והנשכלים. והמדעים בפעש פלולים:
 מן ושבע בפיות וששת נדות. ושלוש גזרות ועתות ומדות:
קהל הן בבורא אין גם אחד. פי הוא ברואם כלם יחד:

שיר היחוד ליום ששי

שן בָּלָם יִבְלוּ אֶף יִחְלוּפוּ. הֵם יֹאבְדוּ וְאֶף יִסְפוּ:
שאל ואתה תעמוד ותבלה בָּלָם. כִּי חַי וְקַיִם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

שן אַתָּה לְבִדְדָךְ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֶׂהוּ:
שאל כָּל הָאָרְצוֹת לֹא יִבְלִיחוּ. וְאֶף שָׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ:
שן אֲזוּ יִחְלוּ מִיָּם חַיִּים. מִפְּנֵיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:

שאל רַעֲשֵׂה אֲרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ מִיָּם | מִן הַשָּׁמַיִם:
שן נוֹטָה לְבִדְדָךְ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

שאל עֲשִׂיתָ כָּל הַפְּצָה לְבִדְדָךְ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֶזְרַת בְּנִגְדָךְ:
שן סוֹעֵד אֵינִי מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִפֶּה וּמִיָּדֶךָ:

שאל כִּבְדֶךָ אֲזוּ בֵּן עֲתָה וְדַעְתָּךְ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדֶךָ אַתָּה:
שן וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעַת. כִּי בְּמִלְאכְתָּךְ לֹא עֲמִלְתָּ:

שאל כִּי בִדְבָרֶךָ כָּל יִצּוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חַפְצֶךָ בְּמֵאֲמָרֶיךָ:
שן וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִתְרָתוֹ. הַכֹּל בְּעֵתוֹ יָפָה עֲשִׂיתוֹ:

שאל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חֲדָשְׁתָּךְ. וְאַתָּה הַכֹּל בְּלִי כֹל פְּעֻלָּתָּךְ:
שן וְעַל | לֹא יִסוּד הַכֹּל יִסְדָּתָּךְ. בְּרִצּוֹן רוּחְךָ כֹּל תְּלִיתָּ:

שאל זְרוּעוֹת עוֹלָם אַתָּה כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
שן בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבַר הִקְשָׁה. רִצּוֹנְךָ כָּל דָּבָר | רוּחְךָ עוֹשֶׂה:

שאל לְפַעֲלֹתֶיךָ לֹא דְמִיתָ. אֵל כָּל תֵּאָר לֹא שְׁוִיתָ:
שן וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאכְתָּךְ מְלֹאכָה. חֲכַמְתָּךְ הוּא הַכֹּל עֲרַכָּה:

שאל לְרִצּוֹנְךָ לֹא קִדְמוֹ וְאַחֲרוֹ. וְעַל חַפְצֶךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחֲסְרוּ:
שן מִכָּל חַפְצֶךָ לֹא שִׁכַחְתָּ. וְדָבַר אֶחָד לֹא חֲסַרְתָּ:

שאל לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ. וְדָבָר | רַק בָּם לֹא פְעֻלְתָּ:
שן אַתָּה תִּשְׁבַּחַם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשָׁמַן דָּבָר לֹא נִמְצָא בָּם:

שאל הַחֲלוֹת בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָם. בְּתַבּוּנָה וּבִדְעַת פְּלִיתָם:
שן מֵרֹאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיָם. בְּאֵמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְשׁוֹב רְאוּיָם:

שאל הַקְּדַמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ:
שן כִּי רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ. הֵלֵא מַעוֹלָם עַל עַבְדֶּיךָ:

שאל וְעַד לֹא כָּל חַי הוֹכֵן לְכִלְכֵּל. לְפָנֶי אוֹכֵל תִּתֵּן אֲכָל:
שן וּמְזוֹן וּמְכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכֹל:

שאל שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אֲזוּ הַכִּינּוֹתָם לְאַחֲרוֹנִים:

שיר היחוד ליום ששי

מן אז עשית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 קהל בטרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:
 מן אז בעין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 קהל אור בשלמה וכמעיל עוטה. שמים פיריעה נוטה:
 מן עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 קהל הברדת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 מן מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף יעופף על פני רקיע השמים:
 קהל עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 מן בקרן שמן גן | נטעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל עזר כנגדו שית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 מן כל מעשיך בידו תפה. ותחת רגליו הפל שתה:
 קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:
 מן עשית לו | חונת לשרת. להדרת קדש ולתפארת:
 קהל שמת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:
 מן לא מנעת ל פני האדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 קהל מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמה יי בלם יהללו:
 מן רבו וגדלו אד מעשיך. יודוך יי כל מעשיך:
 קהל כל פעלת ליענה. ולכבודך כל קניניה:

ליום השבת

מן אז ביום השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת:
 קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסדיך בכליעת יברוכה:
 מן ברוך יי יוצר בלם. אלהים חיים ומלך עולם:
 קהל כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיה וחסדיך:
 מן ובמצרים החלות. להודיע כי מאד נעלית:
 קהל על כל אלהים בעשותך בהם. שפטים גדלים ובלהיהם:
 מן בקקעה ים סוף עמך ראו יד הגדולה. ניראו:
 קהל נהגת עמך לעשות לה. שם ותפארת להראות גדלתך:
 מן ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 קהל ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 מן תפה לעמך רבן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
 קהל תגרש גויב רבים עמים. ירשו ארצם ועמל | לאמים:

שיר היחוד ליום השבת

סו בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אֲמָרוֹת יי אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת:
קהל וְתַעֲדָנוּ בְּמַרְעָה שְׁמֵן. וּמַחְלֵמִישׁ צוּר פִּלְגֵי שְׁמֵן:
סו בְּנוֹחַם בְּנוֹ עֵיר קִדְשָׁהּ. וּפְאָרוֹ בֵּית מִקְדָּשָׁהּ:
קהל וְתֹאמְרוּ פֹה אֲשַׁב לְאַרְבַּע יָמִים. צִדָּה בְּרַךְ אֲבִיבָה:
סו בִּי שֵׁם יִזְבַּחוּ זִבְחֵי צְדָק. אִם בְּהִנֵּיף יִלְבָּשוּ צְדָק:
קהל וּבֵית הַלְוִי גְעִימוֹת יִזְמְרוּ. לֵךְ יִתְרוֹעְעוּ אִם יִשִּׁירוּ:
סו בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאִי יי. יִכְבְּדוּ וְיִודוּ שְׁמֵךְ יי:
קהל הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים. בֵּן תִּשְׁיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
סו יי תְּשִׁישׁ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
קהל אֹתָנוּ לְהִרְבּוֹת וּלְהַטִּיב. וְנִזְדָּה לֵךְ לְעוֹלָם בִּי תִשְׁיב:
סו יי תִּכְנֶנָּה עֵירָה מְהֵרָה. בִּי עָלֶיךָ שְׁמֵךְ נִקְרָא:
קהל וְקִרְן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁבּוֹן לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּהּ:
סו זִבְחֵי צְדָק שְׁמֵהּ נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קִדְם תִּעֲרַב מִנְחָה:
קהל וּבְרַךְ אֶת־עַמָּךְ בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. בִּי חַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ:
סו וּבְרְצוֹנָהּ תַעֲשֶׂה חַפְצֵנוּ. הַבֵּשׂ נָא עַמָּךְ בְּלִנּוּ:
קהל בְּחִרְתָּנוּ לְהִיזוֹת לֵךְ לְעַם סִגְלָהּ. וְעַל עַמָּךְ בְּרִכְתָּהּ סְלָה:
סו וְתִמִּיד נִסְפָּר תִּהְלֶכְתָּהּ. וְנִהְלַל לְשֵׁם תִּפְאָרְתָּהּ:
קהל וּמִבְּרִכְתָּהּ עַמָּךְ יִבּוֹרֵךְ. בִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבוֹרֵךְ:
סו וְאֲנִי בְּעוֹדֵי אֶהְלֶלָהּ בּוֹרְאִי. וְאֲבָרְכֶנָּה כָּל־יָמֵי צְבָאִי:
קהל יְהִי שֵׁם יי מִבּוֹרֵךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:
כַּפְתּוֹב בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֵלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם
אָמֵן וְהִלֵּל לֵוי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמֵהּ הִיא־אֱלֹהֵא מִבְּרַךְ מִן־עֲלָמָא וְעַד־
עֲלָמָא הִיא חֻקְמָתָא וּגְבוּרָתָא הִיא־לֵיהּ הִיא: וְנֹאמַר. וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יִשְׁנַע וְקִדְמִיָּאל
בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שִׁרְבִיָּה הוֹרִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמֵי בְּרַכּוּ אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם מִן־
הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדָהּ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְלֶכֶה: וְנֹאמַר.
בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּמָה:
וְנֹאמַר וַיְבָרַךְ דָּוִד אֶת־יי לְעֵינֵי כָּל־הַקְּהָל. וַיֹּאמַר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

שיר הכבוד

סו אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוֹג. בִּי אֱלֹהֵי גִפְשֵׁי תַעֲרוֹג:
קהל גִּפְשֵׁי חֲמָדָה בְּצַל יְדִיָּהּ. לְדַעַת כָּל־רֵז סוֹרְכָה: